

D. Joustra

Ons eeltje

Elke avond komt trouw ons eeltje opdagen om de kaaskorstjes te nuttigen en het schoteltje melk dat voor hem klaar staat op een rustig plekje bij de tuindeur. Tot laat in november en zelfs in de dagen voor Kerstmis zagen wij hem op de late avond rond-scharrelen. Tot de zware sneeuwval de tuin bedekte met een laag van een halve meter dikte. Geen eeltje meer. Maar nauwelijks is de sneeuw verdwenen of onze vriend is weer present. Soms is een dwalende kat hem voor met het verorberen van kaas en melk. Maar nauwelijks hebben we zo tegen tien 's avonds weer wat stukjes kaas uitgestrooid en een schoteltje melk klaargezet, of *Erinaceus europaeus* komt opdagen. Deur dicht, en hij is er.

Maar het is toch winter en in ons onderbewustzijn huist de gedachte, dat een egel een insecteneter is en volgens het 'leerboek der Dierkunde' van de heren Prof. Dr. J. Ritzema Bos en Dr. H. Bos, onze leidsmannen bij deze wetenschap in de boorbijde jaren van leerling zijnde', brengt hij (dit is de egel) de winter slapende door; hij zou dan ook gedurende het koude jaargetijde slechts weinig voedsel kunnen vinden'. De oude leerboeken van mijn kinderen, nu ook al weer verouderd en in onbruik, zijn mij nagelaten bij hun uittocht in de grote wereld en bij het naslaan van het 'Leerboek der Dierkunde' van Dr. O. W. Thomé lezen we, dat de egel 'een lichte winterslaap houdt van 2 à 3 maanden'.

Ons eeltje stoort zich echter aan geen leerboek, of dit nu samengesteld is door een professor of een doctor. Hij slaapt enkel als het onmogelijk voor hem is om uit te gaan, zoals bij zware sneeuwval, want voedsel, daar zorgen de 'goede' mensen wel voor. Onze egel is een 'stads'egel en wat in de leerboeken staat zal wel slaan op de 'veld'egels. Het zijn twee soorten van egels, aangepast aan de omgeving, waarin zij thuis zijn, zoals wij ook onderscheiden 'stads' merels en 'veld- of bos' merels. Hier houden wij het maar op en beschouwen ons eeltje haast wel als een 'huis'egel.

Petersons Zoogdierengids vermeldt twee soorten egels n.l. de Egel (*Erinaceus europaeus* L.) en de Trekegel (*Aethechinus algirus* D. & L.).

De Trekegel staat iets hoger op de poten, de oren vallen meer op en de stekels op de kop zijn in twee zijdelingse gedeelten verdeeld. De Trekegel houdt geen winterslaap en is minder luidruchtig dan de gewone egel. (Red.).